Biblioteca națională a Republicii Moldova
Exemplar legal Moldova

LA CHIȘINĂU COMUNIȘTII JUBILEAZĂ VICTORIA. LA MOSCOVA, SNEGUR, ELȚIN ȘI SMIRNOV AU BĂUT ȘAMPANIE ȘI AU DANSAT KAZACIOK PE MORMINTELE EROILOR NOȘTRI, CĂZUȚI ÎN LUPTA CU HOARDELE RUSEȘTI

SUNTEM ROMÂNI ȘI PUNCTUM. /M. EMINESCU/

Țara

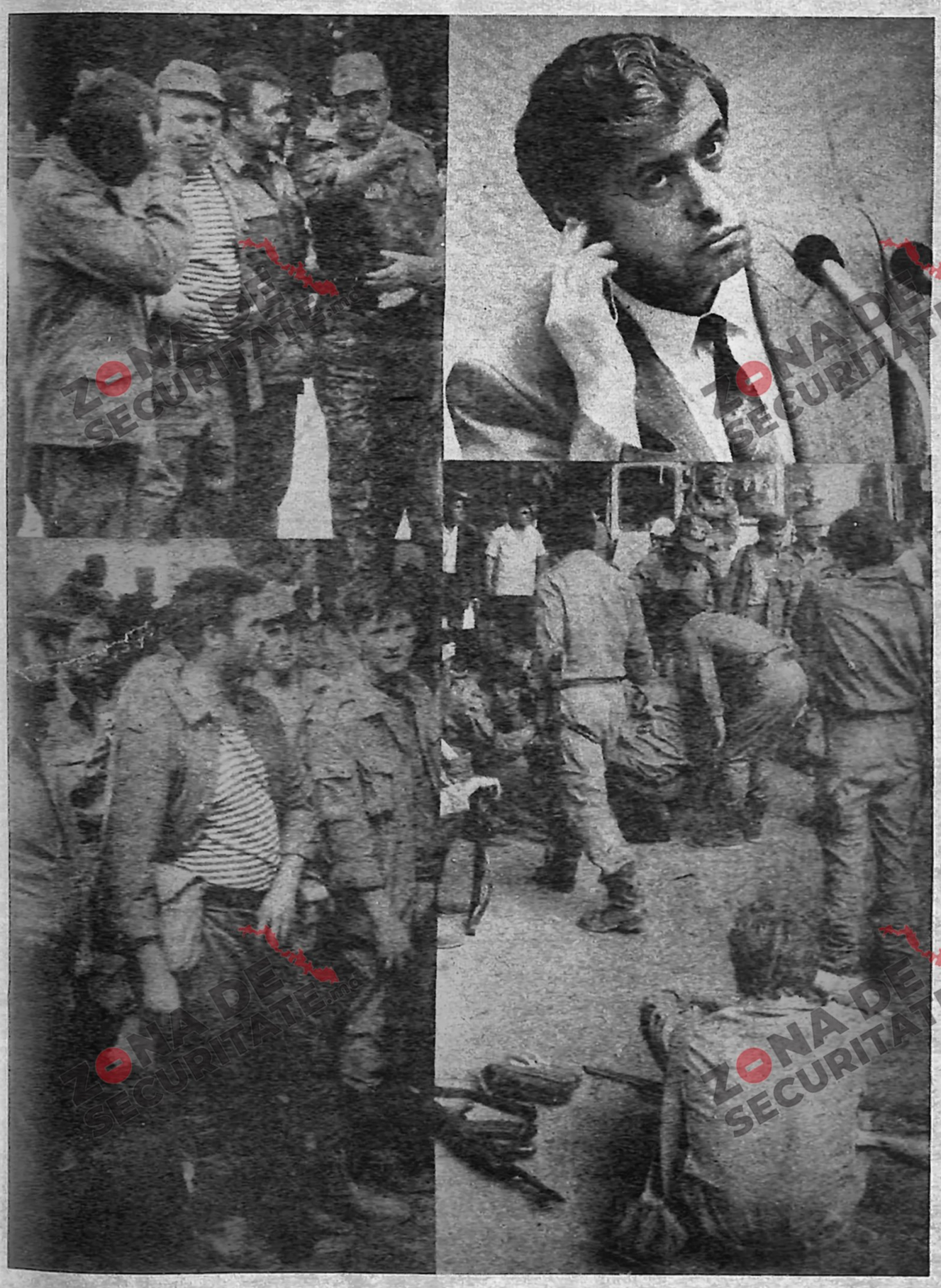
28 IULIE 1992
Nr. 31 (101)
PREȚUL 2,5 rub.

Publicație a Frontului Popular Creștin Democrat

Apare din iunie 1989

Fax 234 480 Telex 163 164

ADEVĂRUL ROSTIT CU GLAS TARE: «TRĂDARE»

«Voluntarii și ostașii Armatei Naționale! Eroii! Apărătorii Neamului!» — tot mai des se fac auzite asemenea declarații, rostite cu patos patriotic, cu vreo ocazie sau fără nici o ocazie, de către persoanele oficiale de la Chișinău.

Dar, vai!, în același timp, în spatele acestor fii de țărani, care își apără cu arma în mînă «sărăcia și nevoile și neamul», foștii boși comuniști, iar actualmente înalți demnitari, de hatîrul cărora depinde destinul acestei margini de Țară, încheie înțelegeri rușinoase cu dușmanul, batjocorind sîngele eroilor căzuți pentru Tricolor.

În tranșee tot mai insistent se pronunță cuvîntul «trădare». Combatanții noștri detestă minciuna. Fiind zi de zi cu moartea în față, ei spun lucrurilor pe nume. Adevărul e rostit de ei cu glas tare: «trădare».

Cine sînt acești oameni? Care este starea de spirit din tranșee? Care sînt gîndurile lor?

În timp ce mass-media oficială, aflată la solda guvernului, evită cu abilitate orice apariție în paginile sale a declarațiilor făcute de combatanții aflați în tranșee,

(Urmare în pag. 3)

DECLARAȚIA COMBATANȚILOR DIN TIGHINA

Noi, combatanții Batalionului VII de voluntari, care apărăm integritatea teritorială a Republicii Moldova pe pozițiile din preajma Tighinei, susținem și aderăm la «Declarația unui grup de combatanți de pe capul de pod Cocieri», publicată în ziarul «Țara» din 21 iulie 1992. Facem apel către toți cei care m-ai stau în nehotărîre și nu sînt conștienți de direcția politică a huntei comuniste de la Chișinău: Treziți-vă și luminați-vă, scumpi compatrioți! Să nu se întîmple că ne-am dormit libertatea în somnul de veșnică letargie. Îndrumăm pe toți combatanții care luptă pentru libertatea și integritatea Moldovei să ne susțină și să ne urmeze în sfînta noastră luptă pentru decapitarea răului hidos.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Anatol DUBROVSCHI, Ion GĂLUȘCĂ, Constantin PROFIR, Petru MUNTEANU, Dumitru VERINGĂ, Vasile RUSU, Anatolie BATÎR, Ion COCIERU, Anatolie PLATON, Tudor GHERȚA, Andrei MUNTEANU, Constantin AGHENIE, Simion GROSU, Tudor JALBĂ, Anatolie TELEȘCU...

În total 142 de semnături.

* * *

În susținerea «Declarației unui grup de combatanți de pe capul de pod Cocieri», publicată în «Țara» din 21 iulie 1992, au sosit la redacție numeroase declarații de aderare din partea voluntarilor aflați pe pozițiile din Cocieri, Cosnița și Tighina, sub care sînt puse sute de semnături.

COLECTIVUL REDACȚIONAL AL PUBLICAȚIEI FRONTULUI POPULAR CRESTIN DEMOCRAT, «ȚARA» CERE DEPUTAȚILOR GRUPULUI PARLAMENTAR AL F.P.C.D. DEPUNEREA NEÎNTÎRZIATĂ A MANDATELOR DE DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL DE LA CHIȘINĂU.

PARTICIPAREA MEMBRILOR F.P.C.D. ÎN STRUCTURILE ACTUALEI PUTERI DE STAT ÎNSEAMNĂ COMPLICITATE LA ACTUL DE TRĂDARE A IDEALURILOR NOASTRE NAȚIONALE.

S-AU ÎNTEȚIT AMENINȚĂRILE LA ADRESA MEMBRILOR F.P.C.D.

Odată cu declanșarea conflictului armat în raioanele de est ale Republicii Moldova s-au întețit intimidările sub diferite forme la adresa membrilor de rînd, precum și persoanelor din conducerea F.P.C.D.

În ultima lună au fost agresate locuințele membrilor Executivului F.P.C.D. — Dumitru Osipov, Alecu Reniță, Ion Conțescu. Persoane neidentificate și-au făcut apariția pe la casele lor, încercînd să spargă ușa.

La 21 iulie a fost atacat automobilul în care se deplasa spre casă șefa biroului de presă al F.P.C.D., Natalia Pascal.

Redactorul-șef al publicației F.P.C.D., «Țara» și crainic al postului de radio Chișinău dl Ștefan Secăreanu, de cîteva zile este urmărit de persoane care se stabilesc în preajma casei unde locuiește și chiar la ușa garsonierei din căminul RTVN, este intimidat telefonic. Actele de urmărire s-au făcut simțite în deosebi în preajma și după apariția nr. 30 (100) al săptămînalului «Țara» din 21 iulie 1992, în care au fost scoase în vileag amănunte privind instaurarea la putere în Republica Moldova a unui guvern procomunist, precum și starea de spirit a combatanților moldoveni, aflați în tranșee.

În sate sînt urmărite casele membrilor F.P.C.D. O persoană suspectă și-a făcut apariția în preajma casei deputatului Ilie Bratu. Mai apoi, s-a aflat că persoana respectivă a venit să-l lichideze pe dl I. Bratu.

Fiind îngrijorat de valul de teroare (deocamdată psihologică) împotriva membrilor Mișcării de eliberare națională, F.P.C.D. consideră că forțele proimperiale care caută menținerea Republicii Moldova în sfera de influență a Moscovei, urmăresc scopul de a anihila activitatea F.P.C.D. și avertizează că asemenea acțiuni ar putea provoca reacții ieșite de sub controlul oricăror formațiuni politice sau factori de decizie.

În această situație F.P.C.D. este în drept să ia măsuri de protecție a membrilor și funcționarilor F.P.C.D., viața cărora este supusă pericolului.

Biroul de presă al F.P.C.D.

«În numele ideii naționale ultragiate, în numele onestității și al talentului, să măturăm canaliile din drum, făcîndu-le să se înece în scîrba și în indiferența tuturora. Sufletul românesc trebuie să treacă prin această radicală despăduchere morală».

Octavian GOGA

ADEVĂRUL ROSTIT CU GLAS TARE: «TRĂDARE»

(Urmare din pag. 1)

publicația F.P.C.D., «Țara» le oferă paginile sale. Vorbele pe care le-au spus luptătorii din tranșee de la Coșnița, Cocieri și Tighina nu sînt izvorîte din patimă necugetată, ci din deznădejde. Ascultați-i: «Eu nu i-am spus Mircea Snegur și nici nu o să-i spun vreodată. Eu îi zic Mircea Brejnev. Vă spun cinstit eu nu lupt pentru el, ci pentru noi. Iată, pentru toți cei de la Nistru. * Ăștia de la Chișinău poartă tratative cu cazacii și gardiștii. În timpul ăsta bandiții se ascund tot mai bine în pămînt și se înarmează. Zilnic ei își fac întăriri. N-avem arme, muniții. Murim degeaba. * Snegur al nostru trebuia să spună un singur lucru — băieți, la arme! Să ne apărăm țara! Mai multe vorbe nu. * Știți ce propunere am eu? Aici, lîngă Dubăsari să deie loc la americani să-și facă o bază pe 10 ani de zile. Pe degeaba. Pe urmă ne-om împăca, ne-or plăti. Poate așa vom scăpa de fiara rusă, bolșevică.

* Dacă prezidentul ar pricepe oleacă și guvernanții, ar vedea cum își bat joc ruși de poporul ăsta și de pămîntul țării. * Pe Mircea Snegur îl socotim trădător de țară, de neam. * Dacă era o conducere nu așa debilă cum este la ora actuală, apoi n-ajungeam la zilele astea. Trebuiau puse lucrurile la punct cînd gardiștii nu aveau armele estea, ca acum. Așa o să pierdem tot mai multe vieți omenești. * Ei uită că pentru sîngele ăsta atunci trebuiau să-și bată capul. Amu e tîrziu. Noi ne-am săturat de dînșii. Toți băieții vorbesc așa. Ceva trebuie să facă ei pe lumea asta. * Multe țări vor să ne deie ajutor. Dar Mircea Snegur tace și nu ia ajutorul ăsta. * Sîntem trădați și de mulți venetici din guvern. Ei vreau numai votul. Nici cuvinte în gură n-am pentru ăștia toți. * Credeți că vin aici pe front polițiști din Chișinău? Nu. Ăștia îi trebuie lui Mircea Snegur să îi apere partea moale. Vin aici polițiști din toate colțurile Moldovei, da de la Chișinău nu prea se îndură. Se teme prezidentul să se rupă măcar de un polițist. Că își apără fotoliul lui. Soția lui, Jenia, este fiică de NKVD-ist. Tatăl ei a lucrat la ambasada rusă de la București. Acuma el e pensionar și stă pe undeva, pe la Moscova. Și la fel ca în România pe timpul lui Ceaușescu, unde Elena Ceaușescu conducea de fapt, eu am impresia că ne conduce nevasta prezidentului nostru, prin ordinele lui taică-său de la Moscova. Snegur e trădătorul Moldovei. * Da să se ducă în Cuba, la Fidel Castro! * Trebuia de mult scos hotarul de la Prut cu România, de alungat de aici porcăraia asta de ruși. Apoi de făcut bine hotar cu Ucraina și apoi gata. Unire trebuie! * Avem ordin să nu tragem înapoi. Da ce dracu așteptăm? Să ne rupă-n gloanțe pe toți? Iaca la postul ăsta l-au ucis pe un polițist de la Bălți. L-au împușcat drept în gură cu luneta. Își fuma țigara. Altuia tot aici i-au smuls mîna din umăr. Aceea a fost rafală. Am văzut totul de la început, de cînd i-a explodat haina și carnea. Și pe comisarul nostru la fel. Dînsul era tot ud, în sînge. Și aseară altul, tot aici.

* Dă-i în mă-sa de ucigași spoiți. Mi-am pus costumul ăsta sportiv, că mă socot gospodar, acasă. Altceva n-am. Sînt din partea locului. Și așa fugim toată ziua, încolo încoace. N-are nimic că eu îs bătrîn. Da mi-e greu la suflet pentru «burunducii» ăștilalți. Da ce mama dracului și noi voluntarii ne apărăm pămîntul și neamul și n-avem voie să avem căști de fier, veste antiglonț, cu locuri unde să ne punem grenadele și cartușele? Că n-avem arme, muniții, da n-avem nici echipament. Păi ăsta-i război în toată regula, luptă, nu numai maimuțăreală. * Armele pe care le vedeți le-am luat captură. Aici a fost un garnizon militar sovietic. Noi l-am luat cu asalt. Printre primii — atunci nu eram burunduci — era un polițist din Dubăsari, un băiat tare de treabă, îl cheamă Iuri. Numai el avea pistol, ceilalți mai nimic. Atunci ne-am luat din garnizon arme, muniții și tot ce-am putut. Așa a fost la început. * Da figura lui Leoncic a fost cea mai tare. A venit la mine, se rugase și de alții. Degeaba. Zice, dă-mi «aftamatul» dumitale. Nu pot, i-am zis. N-am cum. Dar el, dă-mi-l și gata. N-am măi Leoncic, nu înțelegi? Da el scai de mine. Mă, tu ești nebun, nu pot să ți-l dau. Uite are număr, e cu serie. Da dacă tare vrei de ce nu te duci la cazaci să-ți ei unu? Atunci frontul era mai aproape decît acum, la vreo 100 de metri. Rîdeam cu toții. Și numai ce-l vedem pe Leoncic al nostru, cu ochii înlăcrimați de ciudă, că sare pe lîngă noi în șanțul drumului și-și umple jiletca cu pietre. Și-l vedem cum sare glonț peste meterezul nostru de beton! Am înlemnit. Doar-mai înainte trăseseră în noi gardiștii. Și Leoncic, fuga în salturi spre ruși. Din cînd în cînd mai arunca cu pietre în ei. Acuma, nu știu ce-or fi crezut ei, rușii. Că bă ietanul, cînd a ajuns la ei i-a găsit pe toți trîntiți cu burțile la pămînt. Adică, luaseră pietrele lui drept grenade și așteptau să sară în aer în orice clipă. Pînă să se dezmeticească ei, ăsta al nostru a înșfăcat un «aftomat». S-a întors în fugă, titirez, la noi cu arma în mînă. O zi întreagă a stat supărat pe noi. N-a vorbit cu niciunul. Pe urmă l-am îmbunat. I-am dat două magazii (încărcătoare — n.n.).

* Iaca Ion. E nervos săracu. A văzut moartea cu ochii. Abia s-a întors de la spital, de cîteva zile. După rana mare de la burtă trebuia să moară. A avut totuși zile. L-a ajutat Dumnezeu! * Vedeți casa ceea pe jumătate construită? Acolo îs lunetiștii ruși. Acum trag de la etajul unu. Înainte trăgeau de sus. Da aveau — de-asupra lor de tot drapelul lor. Lucrul ista mai cu seamă l-a înnebunit pe Pantiușa. Și-a făcut rost de armă antitanc și a jurat să nu se lasă pînă nu le doboară rușilor steagul. O singură dată a tras băiatul nostru. Ai, așa au sărit în sus rușii cu tot cu steagul lor. * Noi primim armament și muniții de la guvernul nostru ca și cum ai rupe un os din gura cîinelui. Adică e foarte puțin. Gardiștii, în schimb, îs înarmați pînă în dinți. Sîntem trădați de guvernul nostru, niște bolșevici. Ne omoară rușii ca pe niște muște, dar nici noi nu ne lăsăm. * Păi e drept? Nu-i drept, bădică! Avem ordin adică să nu răspundem atacurilor rusești. Să nu deschidem focul. Să nu-i atacăm. Mircea Snegur conduce de la Moscova sau de la Chișinău? El duce tratative în schimb cu criminalii de la Tiraspol. Ce dracu așteptăm? Să vîndă Snegur toată Moldova și noi să murim degeaba? * Eu sînt pentru tratative, dar cu oamenii care înțeleg și își stimează cuvîntul. Dar de-amu rușii l-au încălcat de-atîtea ori. Are rost să ducă tratative cu criminalii? Eu cred că n-are rost. * Conducerea de la Chișinău îi crede pe criminalii ruși, care au fost prin toate țările din Europa — din Cehoslovacia pînă la Cahul în '90 și care s-au retras de peste tot cu pete de sînge pe ei. Vă rog, transmiteți totul ce au spus băieții de aici, să se știe adevărul de pe linia întîi, de la Nistru. Fără ce-i al nostru, murim cu toții, dar nu renunțăm la dreptate.

* Băieții de pe prima linie îs enervați. Avem ordin să nu tragem. Batem pasul pe loc. Ce ne țin de carne de tun? Da, aici, pe poziții, se toacă carne cu curechi, cum se spune. Băieții mor pe degeaba. Popa Ion a murit prostește de tot. Băieții se odihneau, iar o mină de-a cazacilor a căzut drept pe dînșii. Mai sus de noi este un «dzot» de-a cazacilor. L-am luat de 3 ori fără pierderi, dar de fiecare dată am primit ordin să ne retragem. Cazacii iară se stabileau acolo și ne ucideau băieții. A patra oară cînd ne-am pornit să-l luăm, am fost trădați. Tare mulți băieți au căzut, au rămas vii numai patru. A căzut atunci și Filea din Afganistan. Ofițerii ruși din armata noastră trebuie alungați. Tot răul în armată vine de la dînșii. Un ofițer rus a fost prins de mînă cînd transmitea cazacilor informație secretă. Ofițerii ruși trebuie fugăriți din armata națională, ei ne vînd. Comisariatele militare îs bîcșite de ruși. Dacă te duci și spui că vrei să te duci pe poziții, ei spun că nu știu nimic. Ei fac propagandă împotriva F.P.C.D. Mai repet încă o dată — tot răul vine din partea ofițerilor ruși din armata națională, care chipurile au depus jurămîntul de credință Moldovei. Dar ei țin cu cei din Tiraspol.

E trădare din partea parlamentarilor. Snegur se pupă cu Eltîn, dar noi pentru ce murim? Avem și noi copii, femei acasă. Iată trei zile stăm în tranșee fără mîncare, n-avem armament. Închipuiți-vă, noi stăm pe prima poziție și n-avem armament. N-avem medicamente deloc. Dacă un băiat e rănit, nu avem ce-i face. Am primit de la Statul major ordin să nu deschidem foc de răspuns. Bine, dar aici e război adevărat. Cei de la Chișinău ce, se joacă de-a războiul? Ce, sîntem carne de tun? Vreau să vă spun că dacă aici la noi, în Moldova, s-ar deschide o școală militară pentru pregătirea ofițerilor pentru armata națională eu m-aș duce. Dar totul să fie în limba maternă, nu să fie totul ca la ruși și încă în limba rusă. De ce să nu fie chemați din România instructori să ne învețe? * Erau două femei, două lepădături de aici, din sat. O rusoaică și o ucraineancă. Am pus băieții două săptămîni la pod să le urmărească. Ce-am obținut? Ne-am dat seama că fosta directoare de aici, de unde stăm, e în legătură cu cele două femei. Ele transmiteau gardiștilor și cazacilor coordonatele necesare și ei ne atacau la fix. Știau rușii toate locurile, drumurile și casele unde stăm.

* Eu singur am făcut armata în Afganistan. Spuneți-mi de ce acum ca și atunci, feciorii conducătorilor nu-s cu noi, aici, pe poziții? Am auzit că feciorul lui Snegur a fost trimis de taică-său în America să lucreze la ambasada noastră acolo. Ce, alt om mai bun n-au găsit? L-au trimis numai pentru că e feciorul lui Snegur. De ce e totul ca pe timpul comuniștilor? Totul a rămas pe vechi. Țăranul de la pămînt cum a dus-o greu așa și o duce. Nu s-a schimbat nimic. Nu-i dreptate! * Am auzit că se face propagandă împotriva Frontului. Vreau să vă spun că avem foarte mulți frontiști pe poziții. Cei care fac propagandă anti-Front stau acasă, dar băieții din F.P.C.D. îs în tranșee, aici. * Deputatul Istrati a făcut un raport în Parlament în care se arăta cine este Sangheli. Dar a doua zi Sangheli este ales prim-ministru. Unde s-a mai văzut una ca asta? Unde? În ce țară? În loc să se apuce de capul lui procuratura, ei îl pun prim-ministru. Sangheli doar nu-i deputat, de ce procuratura nu a luat nici o măsură? Cred că îs mituiți de acum. * Da Snegur ce prostii face! Adică el cheamă armata rusească de ocupație să facă ordine în Transnistria. Lupul să fie stăpîn pe oi. Așa-i. De ce nu a chemat forțele O.N.U.? Aici la Chișinău mi-au spus că l-au arătat la televizor pe Snegur cum a băut șampanie cu Eltîn și Smirnov. Mai n-am căzut cînd am auzit una ca asta. Rușii vin, îți omoară soția, copiii, părinții și tu pe urmă să bei șampanie cu dînșii? Snegur n-are demnitate în el. E robul rușilor. Dudaev, cecenul cela, a spus: ori murim toți, ori învingem, dar Snegur al nostru s-a dus repede la Eltîn să se pupe cu dînsul. Și ăsta-i prezidentul nostru! Eltîn i-a pus condiție ca Moldova să intre în C.S.I. Bun! Rusia ne-a ocupat jumate de republică și noi pe urmă intrăm benevol în C.S.I., adică aceiași U.R.S.S. * Cu noi la Chișinău vroiau să vină și băieții de la Coșnița și Tighina. Dar pe cei de la Coșnița i-au dezarmat, iar de la Tighina i-au arestat. Cînd veneam spre Chișinău poliția lui Snegur vroia să deschidă foc asupra noastră. Noi le-am spus că nu glumim. Noi ne ducem la Chișinău după dreptate. Băieții de pe poziții ne susțin și au spus să nu deie bunul Dumnezeu să se atingă cineva de noi aici, că atunci ei vin cu toții la Chișinău. * Pentru ce au murit atîția băieți, toți ca florile, la Coșnița, Cocieri, Tighina? Pentru ce? Pentru ca Snegur pînă la urmă să deie Transnistria rușilor? Asta-i conducere? Aista-i prezident? Sînt niște trădători!»

Vox populi, vox Dei!

Cor. «ȚARA»

PE VALENTIN PURICE CAZACII L-AU BĂTUT ÎN PIROANE DE VIU

Polcovnicul (colonelul) Alexei Mihailovici Kravcenko a slujit în armata sovietică pînă în decembrie 1986. Din 1987 pînă în mai 1991 a fost șeful grupului de apărare pasivă din orașul Tighina. În august 1991 se înrolează în batalionul gărzii republicane din Tiraspol.

La 20 iunie 1992, în timpul unei acțiuni de cercetare, A. M. Kravcenko este luat prizonier de polițiști lîngă localitatea Arienii Noi. La această oră este deținut în închisoarea din orașul Chișinău.

Interogat, Kravcenko a făcut mai multe declarații referitoare la debandada care domnește în rîndul mercenarilor smirnoviști și atrocitățile pe care le comit aceștia. S-a aflat deasemenea că polițiștii moldoveni care cad prizonieri sînt bătuți bestial, iar voluntarii sînt împușcați pe loc.

«Prima dată cînd am văzut că Iuri Kostenko (comandantul de batalion al gărzii transnistrene din Tighina) l-a bătut pe sergentul Remizov, l-am informat pe generalul Kițak, pe care-l cunoșteam din Afganistan, unde luptasem împreună. Mi s-a răspuns că-mi bag nasul, unde nu-mi fierbe oala. Apoi, Kostenko l-a arestat pe procurorul șef al orașului Tighina, Toderaș și a vrut să-l împuște. Pînă la urmă l-a eliberat și a impus unor subordonați să dea declarații că l-ar fi arestat singuri. De asemenea, Kostenko a furat o mașină de teren, marca UAZ și a dus-o acasă. Din nou am raportat lui Kițak și nici atunci nu l-a scos pe Kostenko. Gardiștii și cazacii au jefuit și jefuiesc în continuare casele părăsite. Televizoare, mobilă, covoare, tablouri, veselă, tot ce au reușit oamenii să adune într-o viață, sînt încărcate în mașini și iau drumul Rusiei sau al Ucrainei».

La 2 martie 1992 Kravcenko este numit comandant al batalionului Nr. 1 al gărzii. Tot atunci a fost martorul asasinării bestiale a polițistului moldovean Valentin Purice, căzut prizonier.

«Am văzut cum Kostenko, împreună cu niște soldați l-au bătut pe polițistul Valentin Purice. L-au bătut cu pumnii, cu picioarele, cu patul armei. Apoi, l-au bătut în piroane de viu pe o cruce de scîndură. Kostenko era beat. Își bătea joc de Purice, arzîndu-l cu steluțe (însemnele de pe epoleți) încinse în foc pe care i le înfigea în corp. Valentin Purice era viu. Apoi l-au aruncat în Nistru. Căpitanii Kozlov și Smirnov din grupa lui Kostenko au dezertat. Kostenko i-a împușcat și a raportat, că moldovenii ar fi făcut-o. Din nou l-am informat pe Kițak. Nu s-a luat nici o măsură. Pe cei loiali și cumsecade primeam ordin să-i eliberăm din gardă, iar cei duri și cruzi erau avansați. La Dubăsari l-am văzut pe căpitanul Polevniuk, numit de Kițak șeful cercetării, cum jefuia casele părăsite, camioanele încărcate cu bunuri furate fiind trimise în orașul Nikolaev din Ucraina».

RL PRESS

Domnul Constantin Cornescu este rugat să ne contacteze la telefon sau să intre la redacție.